

er fornødent, og om der overhovedet med nogen Nytte kan lovgives paa dette Omraade, om det ikke, om jeg saa maa sige, selv om vi vedtage en saadan Lov, vil blive blot et Lovgivningsforsæt, ikke nogen Lov. Vi have her overfor trøstet os med den Betragtning, at saa vidt os bekendt har der kun eksisteret et eneste Land i Verden, om hvilket det hedder sig, at dets Love vare fuldkomne. Dette Land var hint mystiske, meget omtalte Land „Atlantis“, som forlængst er forsvundet under Havets Vover. Men i denne sublunariske Verden er enhver Lov i denne Henseende undergivet den fælles Lød med alt andet, at det kun er Stykværk, og at vi ikke naa Fuldkommenheden. Vi vide meget godt, at der paa mange Omraader ved Siden af den Lov, som er udtalt og fikseret i skriftlig Form, og de Afgørelser, der træffes af Domstolene, eksisterer en anden og højere Lov, nemlig den Lov, som praktiseres Mand og Mand imellem. Følgeslutningen heraf er, at Loven har grebet galt og har villet lovgive for Livet og skruet Livet ind i Former, som Livet ikke bryder sig om, medens Lovgivningen jo netop burde have et opmærksomt Øre for, hvad Livet selv frembød, og regulere de Former, som Livet antog, blive betydningsløse. Udvalget har imidlertid, saa vidt jeg har kunnet skønne, efter bedste Evne truffet det fornuftige og forsvarlige, og vi trøste os med, at have vi grebet fejl paa et enkelt Omraade, er der ikke mange Aar til Lovens Revision, og at Lovens mulige uheldige Følger væsentligt kun ville komme til at gaa ud over dem, som selv have forlangt en saadan Lovgivning.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Vegne indstille Ændringsforslaget til det høje Tings Velvillie, idet vi mene, at den Grænse, vi have truffet, nok kan forsvares.

Brandes: Forinden jeg gør nogle Bemærkninger om de Ændringsforslag, der ere stillede af de Mindretal, for hvilke jeg har den Ære at være Ordfører, tør jeg maaske sige, at det, som man vil se af Betænkningen, er lykkedes i Udvalget at tilvejebringe en upolitisk Enighed om et Hovedændringsforslag, der gaar ud paa en helt ny Affattelse af Regeringens Forslag. Naar det er lykkedes at faa en saadan Omarbejdelse, i hvilken det oprindelige Lovforslags Bestemmelser ere indrammede, til Dels rettede, til Dels ændrede, tror jeg, at alle Udvalgets Medlemmer ville erkende, at Hovedfortjenesten derfor

tilkommer den ærede Ordførers indsigtfulde og grundige Arbejde — hvis der alt saa er nogen Fortjeneste derved. Men paa denne Maade har saaledes Udvalget formaaret at løse den Opgave, der var stillet det, at overvinde de mange Betæneligheder, som adskillige af Tingets Medlemmer i og for sig nærede overfor Forslaget, og samtidig at imødekomme de næringsdrivendes Interesser, som have fremsat Ønsker om en Lovgivning af denne Art. Paa den anden Side vil der, efter at dette Ting har endt sin Behandling af Lovforslaget, være endnu en Behandling i Folketinget. Fuldkommen sikkert er det da ikke, at Lovforslaget til syvende og sidst vil fremtræde just i den Form, som vi her i Landstinget have givet det, og desuden er der, som den ærede Ordfører lige omtalte, i Forslaget indsat en Revisionsbestemmelse, som sikrer, at man vil komme til at overveje denne Sag igen inden ret lang Tid.

Der er et Mindretal paa 7 Medlemmer, som har stillet et Ændringsforslag. Disse 7 Medlemmer udgøre lige Halvdelen af Udvalget, idet jeg tillader mig at fradrage det ærede 7de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), som overhovedet ikke vil være med til at afgøre Sagen paa den Maade, som det øvrige Udvalg har valgt at afgøre den paa, og disse 7 Medlemmer have stillet et Ændringsforslag til § 7 i Hovedændringsforslaget. Denne § 7 omhandler de saakaldte Sæsonudsalg. I de foregaaende Ændringsforslag er der givet Regler for, hvorledes Salg af Varer fra Konkurs- og Akkordboer, Realisationer af beskadigede Varer og Salg ved Auktioner skulle finde Sted, men saa bestemmes det i § 7, at enhver handlende er berettiget til at lade afholde 2 aarlige Sæsonudsalg, der kun maa vare 1 Maaned hver Gang. Nu tror jeg ikke, at der i Lovgivningen er noget bestemt Begreb, der hedder Sæsonudsalg. Jeg tror heller ikke, at der blandt jævne Folk er nogen skarp Forestilling om, hvad et saadant Udsalg er. Hvis Sæson skal tages i almindelig Betydning, betyder det jo kun Aarstid, og saa maa der være 4 hvert Aar, Foraar, Sommer, Efteraar og Vinter. Hvorfor § 7 bestemmer, at der kun skal være 2 aarlige Sæsonudsalg, er ikke klart. Det burde egentlig saa være 4.

Men dernæst har Mindretallet ikke kunnet gaa med til at indskrænke de handlendes Salgsret paa denne Maade. Der staaer, at enhver er berettiget til at afholde disse Sæsonudsalg. Man kunde saa maa-